

VOINTA PC

On. „Palatul Cultural” pentru Bibliotecă
Arad

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei.
Pe jumătate an 50 Lei.
Pe trei luni 25 Lei.

ORGAN OFICIAL AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE”

APARE ÎN FIECARE DUMINECĂ SUB CONDUCEREA UNUI COMITAT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad,

la Vicențiu Babeș Numărul 6

ALBA-IULIA.

Săptămâna aceasta, la 1 Dec. s'a aniversat împlinirea a șase ani dela Adunarea dela Alba-Iulia, prin care s'a săvârșit, pentru noi Ardelenii, cel mai mare act din încheierea tuturor Românilor într'un singur trup: România-Mare.

Alba-Iulia dela Mihai Viteazul și până la aceea dată, a fost veacuri de-arândul un simbol al aspirațiilor românismului. Cu ea simbolul întrezărit numai, în negura viitorului, a trecut în șirul faptelor, realizând unul dintre cele mai strălucitoare evenimente din istoria neamului românesc.

Nemărginita însuflețire, care a stăpânit atunci întreaga suflare românească de pe aceste plaiuri, a întrecut cadrul manifestațiilor politice de rând. A fost cea mai cuvântătoare întrupare a conștiinței unității unui popor, urzit să trăiască atâta timp fărâmițat sub stăpâniri străine.

Unanimitatea dorinței sincere a tuturor de a-ne vedea strânsi sub acelaș sceptru, la sânul iubitor al Patriei-mame, n'a fost turburată de nici o excepție disonantă. În elanul de mare bucurie și cei mai păcătoși renegați au început să se îndrepte către poporul, pe care înainte îl vânduseră pe un blid de linte.

Acum, după șase ani, cu gândul la Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918, simbol de odinioară și realizarea de azi a visurilor seculare, în fața prezentului atât

de bizar sub aspectul înțelegerii între frați, nedumeriți, nu mai știm, dacă mersul istoriei este, ca unor fapte atât de mărețe să le urmeze o epocă îmbelșugată numai în răutate, sau ce păcate trebuie să-și ispășească poporul românesc, când de pe urma luptelor dintre frați, suferă atât de mult.

În aceste lupte, cari depășesc fricțiunile obișnuite și permise dintre partide, nu se știefă nici într'o tabără, nici în cealaltă, a nesocoti într'un mod nedemn și cele mai frumoase momente din epoca Unirii noastre.

Alba-Iulia, care a fost și este cea mai vie exoresie a unității noastre naționale, este privită și arătată azi ca sâmburele celui mai cras și rău lăteles regionalism. În privința aceasta nu învinovățim mai mult nici pe unii nici pe alții din taberele contrare. Se abuzează egal de jigitor de acest nume.

Cuvine-se deci, ca în fața acestora, cu ocazia aniversării celui mai strălucitor semn al sincerității dorinței de unire a tuturor Românilor, să restabilim adevărul. Alba-Iulia nu poate să devie un motiv de învrăjbiere între frați; ea trebuie să rămână a fi ceea ce a fost, un simbol: cea mai vie și curată pildă de sincer și neprecupetit entuziasm întru crearea solidarității între fiii aceluiăș neam.

(G. M.)

Spicuri din doctrina națională fascistă din România.

XVIII.

Trecutul nostru trebuie să ne fie veșnic o icoană, un simbol, o încurajare.

Ceeace facem noi astăzi, au făcut înaintașii sub alte forme și cu infinit de mai multe primejdii și jertfe. Dragostea de moșie (adecă de țară), dragoste pătimăse, dragoste dusă până la sacrificiul victii, a avut străbunii noștri, pentru ceeace am moștenit noi sub numele de România, și dragostea de țară, așa cum o înțelegeau ei, era ceeace numim noi astăzi *naționalism fascist*.

Doctrina naționalistă fascistă nu este (cum vor să o facă să se creadă adversarii noștri) un episod vremelnic. Ea e dinopotrivă o doctrină românească veche, căci sub alt nume, în alte forme, dar cu aceleași năzuinți, un Mircea cel Bătrân, când își apăra cu sluta-i îndărjine țara, contra cotorpriei turcești, făcea *naționalism extremist* sau cum îi zicem noi astăzi: *fascism*.

Deasemenea Viad Tepeș, când trăgea în țepă, pe hoți, pe spioni și pe lipitorile poporului, făcea *fascism* și tot *fascism* făcea și Mihai Viteazul, când aduna la București pe boerii ticăloși și pe liftele sireine, hrăpărețe, ucizându-i laolaltă.

Tudor Vladimirescu, când pornea în fruntea pandurilor săi, lupta contra fanarioților și cio-cilor băștinași, făcea *fascism*.

La fel și Avram Iancu, Horia și Crișan, când luptau și mureau pentru neamul lor.

Negri, Bălcescu și ceilalți exilați dela 1848 erau *fasciști* și până și ultimul și cel mai obscuros oștean al războiului nostru dela 1877 ca și cel dela 1916, care s'a sacrificat conștient, pentru țară, a fost *fascist*. De sigur că acești străbuni ai noștri nu făceau *naționalism*, decât din instinct. Doctrinara, *naționalismul* începe dela marea revoluție încoace, sub impulsivitatea marilor filosofi ai secolului XVIII.

*

Fascismul și internaționalismul. Ori din punctul acesta de vedere se poate spune, că marea revoluție a creat *naționalismul*. Inamicii noștri afirmă dinopotrivă că *internaționalismul* ar fi consecința mării revoluții. Marele naționalist francez Barès, inspiratorul fascismului român, a pus chestiunea la punct cu acea logică și putere de evocare, care-i era caracteristică. El a demonstrat cu documentele vremii în mână, minciuna unei asemenea afirmațiuni. În afară de „declarația drepturilor omului” și proclamația dreptului de autogovernare a popoarelor, toate celelalte postulate ale mării revoluții franceze sunt de ordin național. În sus acest deziderat din urmă al mării revoluții, a avut ca consecință un act naționalist: aplicarea principiului naționalităților. Într'adevăr invitate să ia act de marea revoluție popoarele Europei răspunsă prin organizarea lor pe acest principiu. Se poate spune dar, că adevărul rezultat al revoluției franceze a fost nu *cosmopolitismul*, ci *naționalismul*.

Însuși banierile mării revoluții purtau tricolorul național francez și nu cârpa roșie a internaționalismului.

Soldatii mării revoluții, apărau în primul rând solul Franței și se războiau pentru prestigiul ei, când luptau să-i impună peste graniți principiile sale revoluționare.

Că interese politice îi mână atunci, să poarte în aceleași rani și spiritul acesta creat de marea revoluție, e lesne de înțeles. Toate revoluțiile mari, indiferent de culoare, au nevoie de un suport din afară, și suportul și-l găsesc prin provocarea de stări analoge în celelalte țări.

Străvechile drepturi ale Românilor asupra Basarabiei.

Mostenirea strămoșilor. — Jertfa și eroismul sublim al lui Ștefan cel Mare pentru apărarea Basarabiei. — Testamentul marelui Domn.

(Urmare)

Ca și în vechime, stăpânirea lui Ștefan, se întindea până la Nistru. Când el primi dela popor și boeri domnia, cetatea Chilia pe care înainte o stăpâniseră cu toată vrednicia Mușatinii, căzuse în mâna Turcilor și o stăpâneau aceștia de fapt. Ca și marii săi înaintași, Ștefan Vodă a făcut multe jertfe ca s'o ia din puterea Tur-

Petru Vodă Mușat lărgise hotarul Moldovei spre Miză noapte până la apele Nistrului, cuprinzând în ele și cetatea Hotului. Fiul și urmașul său, Roman Vodă, fondatorul orașului Roman isbuti să împingă bouri în Sud până la mare și să se intituleze „Mare de sine stătător, Domn al Țării Moldovei dela munți până la țărmul mării”. Alexandru cel Bun fu întregitorul hotarelor basarabene. El cuprinsese vadul de la Tighina, pe unde ducea drumul cel mare de negoț care lega Suceva, Capitala Moldovei cu Caifa Genovezilor din Crimeia, numit drum tătareșc. El cucerii Cetatea Albă și Chilia, după lupte grele și lungi, căzând cu Mircea domnul Munteniei la învoială asupra Micovului ca hotar.

cilor, care aveau pe tributari pe Domnul Munteniei, Radu cel Frumos. În lupta pe care Ștefan o avu la anul 1465, și pentru care luptă, după cum spune cronicarul polon Dlugosz, „și adună la oaste pe toți ai săi, atât pe oșteni cât și pe țărani, nelăsând acasă decât femeii și copii — marele Voevod fu rănit în picior cu o săgeată înveninată, de un ostaș muntean și rana aceasta a fost atât de rea încât de ca nu sa vindecat nici până la moarte. „Și a socotit această rană Ștefan Vodă ca un semn dela Dumnezeu, că nu trebuie să lase niciodată această cetate în mâna deșmanilor”, spune cronicarul polonez.

Nu este locul să amintim aici marile lupte ale lui Ștefan Vodă, pentru apărarea Nistrului ca hotar al țării. Dar neîntreput s'a mișcat oștirea lui în cei patruzeci și șapte de ani de domnie, dela Liov, la Lopușana, dela Lopușana la Tighina, la Orhei, și Chilia prin ținuturile de unde se ridicau ostașii lui neîntrepuți Hânzarii și Corderii.

„Cel carele nu luptă pentru Domnul său și nu știe a muri pentru slănta Crucii, acela nu este vrednic a purta numele de Moldovan, aici a trăi printre oameni” glăsuia legea marțială a vechilor Moldoveni. Și Moldovenii știau lupta.

Arcași ca ai noștri nu erau alții peste tot pământul — spun cronicile.

Cu acești arcași și cu neîntrepuții lui calăreți a stăpânit și a apărât Domnul Ștefan, Moldova lui cea mare.

Nimic nu l'a înspăimântat niciodată. În 1559, „hoardele tatarilor năvălesc în Moldova. Oștenii lui Ștefan le alungă, prinzând chiar de viu pe fiul împăratului Manyak. Manyak credea că cu trecerea vremii va putea mai ușor să-și răscumpere fiul. Trimțând o sută de soli la Ștefan, îi vesti cu îngâmfare că dacă nu-i redă fiului său libertatea, sau dacă are vre-un gând rău asupra lui, are să-l pedepsească aspru. Însă Ștefan bărbat cu suflet tare (ingentis animi) vir) mândat de acea solie, care pe altul poate l'ar fi îngrozit, nesocotind amenințările lui Manyak, tăia pe fiul acestuia în patru bucăți în fața solilor, pe soli îi trase în țepi, afară de unul, pe care cu nasul tăiat îl trimise lui Manyak să-i dea de veste. Așa răspunse Ștefan umbrelor morților săi”, încheie cronicarul polon.

După lupta dela podul Înalt (1475) când Ștefan cel Mare distruge o armată de o sută douăzeci de mii de Turci, sultanul Mohamed II pentru a salva prestigiul Semilunei, de care tremura toată omenirea creștină, se unește cu Tătarii prin spatele Bucacului și cu cei din Caucaz și pornește dela Adrianopol contra lui Ștefan cel Mare.

(Va urma).

ROMÂNII!

A trecut un an decând am voit să apară și în Arad, și a apărut un ziar fascist, de propagandă națională. Bogați n'am fost nici atunci iar azi suntem cu mult mai săraci. Am avut însă și avem azi și mai multă tărie de voință, avem energie de muncă, suflet nobil și bogat simț și conștiință națională puternică, pe care nu le va putea stinge, nimici nici o ființă omenească, de ori unde ar veni ea. Am avut, apoi și avem și azi speranța că glasul nostru încet dar sigur va pătrunde în inima nu numai a bunilor Români ci și a celor — încă azi — înstrăinați, jidoviți, și că aceștia toți se vor interesa mai deaproape de noi, ne vor da sprijinul lor moral și material și astfel vom putea scăpa din mizeria în care înțotăm azi, în urma îndolenței și a disprețului prea multor români prieteni de ai jidovilor, pretini de ai banului, a bacșisului și mitei murdare, pentru care sunt în stare să-și vândă — spre rușinea lor și durerea noastră — și țara și neamul, fără nici o mustrare de conștiință.

Sunt însă și Români cinstiți cari ne ascultă, ne înțeleg, ne sprijinesc și azi mai puțin, dar — sigur — mâine mai mult și speranța că rândurile acestora se vor înmulți și înțări ne face să nu desperăm să mergem înainte pe drumul început pentru ajungerea scopului nostru sfânt, care este desrobirea economică, culturală și politică, prin nimicirea existenței tuturor lichidelor și paraziților fie ei străini, jidani, înstrăinați ori jidoviți!

Pretindem muncă cinstită, simț și conștiință națională dela fiecare locuitor al acestei țări, care este pe vecie a noastră a Românilor!

Turneul artistului I. Brezeanu.

Celebrul nostru artist I. Brezeanu, a fost apreciat de publicul românesc din Arad, așa dupăcum i-se cuvine unui mare artist, cu ocazia celor două reprezentații date în teatrul orașenesc. S'a concentrat în aceste două seri în teatru tot ce are Aradul mai select, mai iubitor de artă pentru a asista la reprezentarea piesei „Shylock” (Neguțătorul din Veneția) a nemuritorului scriitor englez Shakespeare (citește Secspir). Subiectul acestei drame e poate mai actual în timpurile de azi decât a fost în timpul când a eșit de sub tipar această operă a scriitorului.

Dorul de bogăție și goana după parale erau și pe timpurile înfloritorului comerț venețian, unicul scop al jidanilor.

Avariția, ura contra creștinilor, le-a rămas și pe mai departe în sângele lor. Această ură este, poate, astăzi mai mare, mai accentuată, să ne aducem numai aminte de sutele de mii de creștini masacrați de jidani bolșevici din Rusia, de când e la putere acest regim. Știm bine, câte mii de creștini au fost masacrați de hoardele lui Kun Bela în Ungaria.

La fel ar lucra ei și în iubita noastră patrie, dacă ar ajunge la putere politică; Dumnezeu însă ne va păzi de urgia lor.

Ura întregului popor jidovesc față de creștini, e concentrată în persoana lui Shylock, cel mai bogat comerciant jidan din Veneția.

Așa de tare urăște acest jidan pe creștini încât nu primește nici suma îndoită sau întreită dela creștinul din Veneția, Antoniu, pe care-l împrumutase, ci pretinde ca să-i taie din trupul creștinului un kilogram de carne după cum a fixat jidanul condițiile când i-a dat un împrumut creștinului. Jidanul rămâne neînduplecat la rugămintea prietenului lui Antoniu, de a primi banii întreit și a renunța la kilogramul de carne. El vrea să-și stămpere setea, tăind carnea creștinului.

Câtă deosebire între creștinul Antoniu, blând, milos cu inimă nobilă și între jidanul avar, crud, setos după sânge de creștin, de care și unica lui fată fuge, căsătorindu-se cu un creștin.

Judecata dreaptă nu-l lasă pe jidan să și potolească setea cu sânge creștinesc și urma ca acestui jidan care a atentat la viața unui cetățean din Veneția să i-se ia întreaga avere și să i-se dea creștinului și statului. Nobilul Antoniu renunță la partea ce i-se cuvenea lui în favorul fetei jidanului și-l iartă pe jidan.

Această faptă creștină cât diferă de ura jidovească.

Tixită a fost sala teatrului și la „Țăranul baron” în care se scoate la

iveală neghiobiile, greșelile acestora cari nu-și merită locul la care au ajuns în urma unor împrejurări favorabile pentru ei și nefaste pentru mulțime.

Prin piesa aceasta cred că se urmărește un scop nobil și sfânt de a arăta marelui mulțimi, ce primejdioasă ar fi o mișcare bolșevistă și la noi.

Li urăm marelui artist acelaș succes în turneul care l'a întreprins, pe care l'a avut la Arad, căci piesele acestea contribuiesc mult la luminarea mulțimii.

Triste constatări.

— Minoritățile la noi și frații rămași dincolo de granițe. —

Nu odată am atras atențiunea autorităților noastre asupra faptelor ce se petrec cu frații noștri rămași dincolo de graniță, ne facem și de data aceasta datoria de a le reaminti.

Știm cu toții că în statele ce ne înconjoară au rămas mulți frați de ai noștri, cum tot astfel și în țara noastră au rămas mulți frați cu acei cari azi trec drept națiuni dominante în țările vecine.

Există, sau cel puțin a existat dacă nu totdeauna în scris, a fost mutual între popoare o convenție care ocrotea națiunile subjugate prin reprocitate, adică un un stat făcea anumite înlesniri în schimbul unor identice înlesniri pentru frații din al doilea stat. Acest procedeu, isvorit dintr'un înalt simț de umanitate și în în același timp de dreptate a fost practicat de popoarele civilizate și cari cu drept se intitulau statele democratice. Nu pot spune că convențiunile de natura acestora erau în întregime respectate, totuși n'ași putea afirma că ele nu erau de ceva folos. Răsboiul, cu întreg convoiul de evenimente ce i-a urmat, a răsturnat întreaga orânduire din trecut, și din statele cari odată au fost amice s'a făcut dușmane.

România, stat democrat sub toate raporturile, credincioasă principiilor umanitare și care nu a precupețit nici un moment dreptatea, dela început a acordat minorităților drepturi egale cu ale românilor, punându-i pe aceștia în situația de a nu se simți străini în noua patrie; ba mai mult în ultimul timp observăm la acei cari judecă logic că preferă stăpânirea română în locul stăpânirii fraților lor.

În mod foarte natural ne-am aștepta ca vecinii să observe aceleași reguli, față de frații noștri rămași sub protecția lor, să le măsoare dreptatea cu măsura de care noi ne servim și că precum statul român nu abuzează de puterea ce deține, același lucru să-l facă și vecinii noștri. Din informațiunile sigure ce avem reiasă însă tocmai contrarul. Reiasă anume că vecinii, dornici poate și în neputință de a se răsbuna, au aflat nimerit a-și arăta ura ce nutresc față de noi prin asuprirea fraților și cari nu se pot apăra, — întrucât asupritorii au de partea lor puterea statului. În Ungaria românii nu mai sunt priviți ca oameni cu dreptul de-a vieții, ci ca simple animale cari pot fi ori când nimicite. La noi însă și pentru protejarea animalelor există o lege, în Ungaria se vede că nici pentru oameni nu

există o asemenea legiuire. Acolo spre exemplu, în afară de șicanele exercitate de autorități, românii sunt expuși la cele mai nelăcușite umilinte. Ni s'au adus la cunoștință cazuri concrete, în cari se afirmă că din biserică oamenii adunați cu preotul în frunte au fost dați afară și bătuti fiindcă în Ungaria nu există alte sărbători decât cele ungurești și că nu există altă credință decât aceea profesată de urmașii lui Arpad. Fapte de natura aceasta ori cine le-ar judeca, chiar sălbaticii din Africa ar afla că sunt de condamnat. Să nu mai amințesc că gospodăriile românilor sunt distruse de autorități cari prin fel și fel de abuzuri caută să sărăcească pe bieții oameni, cari nu au nici un fel de apărare. Când ne gândim la drepturile de cari se bucură maghiarii din patria noastră și la ocrotirea ce li-se aplică inclinăm spre a condamna chiar guvernul nostru și să-l credem sau în necunoștință de cauză sau prea tolerant.

Același lucru și cu sărbii cari se pare că și-au înscris în programul lor de guvernământ nimicirea elementului românesc; până când la noi, frații lor se bucură de drepturi pe cari nu au avut curajul să le acorde cele mai civilizate și chiar popoarele cele mai conservate din punct de vedere național.

Știm de altă parte că făuritorii păcii mondiale, au prevăzut pentru minoritari în afară de drepturile ce legile respectivelor state le oferă și știm că vecinii — cari au dat dovadă deplină de felul cum știu să îndeplinească obligațiunile luate — au semnat alături de noi acele hârtii și prin cari s'au obligat ca stipulațiunile din tratatele de pace să le respecte. Dovadă că atunci când au crezut că tratamentul ce-l aplicăm față de frații lor nu este cel indicat în obligațiunile luate au reclamat la supremul arbitru care este Liga Națiunilor. S'au dovedit în fine reclamațiunile ca fiind neîntemeiate și făcute în dorința de a discredita statul nostru, dar acest fapt dovedește cu cu prisosință că obligațiunile există și că ele trebuiesc respectate întocmai.

Ori cum, ori ce se întâmplă cu frații noștri, nu ne lasă indiferenți și ne doare: ne doare nespuse de mult atunci când știm că ei din nici o vină suferă, suferă fără a putea recurge la vreun ajutor și în acelaș timp noi răspundem asupritorilor cu drepturi civilizate și facem chestiuni de înaltă umanitate.

Ne facem o datorie de a reaminti vecinilor că la violență le putem răspunde cu violență și că precum ei pot să abuzeze de puterea lor, același lucru îl putem face și noi, și dacă nu vor înceta cu persecuțiunile începute și cari duc la disperare pe frații noștri, vom ști și noi la rândul nostru să ne folosim de aceeași măsură. Ne-am hotărât cu greu la aceasta, dar dacă alt mijloc nu ne stă la îndemână vom uza de acel pe care îl avem.

Să se ia aminte că la noi simplitul fapt că faci parte dintr'o minoritate nu-ți dă dreptul să stai în pușcărie înainte de a comite un fapt pentru care codul penal — adoptat de lumea întreagă — prescrie această rețetă. Nu tot acelaș lucru se întâmplă în Ungaria sau Jugoslavia.

N'am dori să trebuiască ca să copiem codul penal al acestor două state, cum din capul locului n'am dori ca prin asemenea procedee să rezolvăm o chestiune care ne interesează pe toți de-o potrivă.

În credință că guvernul nostru nu-și uită că avem încă mulți frați în robie și va ști să apere această justă plângere și îl rugăm să nu întârzie a lua măsurile dictate de o situație atât de gravă.

At. M.

Șezătorile Soc. scriitorilor Români în Ardeal

Sub președinția d-lui Octavian Goga, Societatea Scriitorilor Români începe un nou turneu de șezători literare în centrele apusene ale Ardealului. Primul asemenea turneu, făcut în primăvara anului trecut, a lăsat impresiile cele mai frumoase. Nu mai încapem încoiala că și acum scriitorii vor găsi aceiași primire frățească, înțelegătoare și entuziastă.

Actualul turneu de șezători al scriitorilor a început Duminică 30 Noemvrie, la Cluj, și se va termina Duminică 14 Decemvrie, la Brașov.

Grupul de scriitori a plecat din Capitală în seara de Sâmbătă, 29 Noemvrie.

Sâmbătă în 6 Decemvrie vor fi în Arad. Sperăm că nu va lipsi nici un Român dela această șezătoare a șezătorilor.

„Expulsarea streinilor fără căpătai.”

În urma unor informațiuni pe cari ministerul de interne și siguranța generală, le-au primit, că în București și în țară s'ar afla un mare număr de streini cari sunt în legătură cu diferite centre de spionaj din Europa, s'a hotărât, ca toți streinii cari n'au o ocupațiune stabilă, să părăsească țara de îndată. Astfel autoritățile polițienești din țară, au fost sesizate să aducă la îndeplinire imediat acest ordin.

În capitală operația a și început. Zilnic sute de streini lipsiți de orice ocupație, părăsesc țara, cu toate intervențiile ce se fac, căci între streinii ce urmează a părăsi țara, sunt numeroase femei dela teatrele de varietăți, cari au numeroși „protectori”.

Suntem curioși cum se va proceda la Arad, unde avem cel mai corecți oameni atât la Poliție cât și la Siguranță!

Străinii cari n'au ocupațiune stabilă, au pățit-o, deci

Ce se va întâmpla însă cu străinii cari au ocupațiune stabilă și s'au căpătuit aici la noi? Cine va putea lupta împotriva banului lor?!

Asta-i întrebarea!!!...

INTOLERANȚĂ?...

— Jidanii în presă. —

Cetim în oficiosul guvernului: „Presă naționalistă ungurească din Ardeal e condusă în cea mai mare parte de evrei maghiarizați. Cu toate apelurile la conștiința națională evreiască, făcute de acei evrei cari nu voesc să se confunde cu asupritorii de eri — această presă continuă a apăra o cauză pierdută. Spre a se vedea cum le plătesc ungurii de peste Tisa această atitudine, semnalăm că, în timpul manifestațiilor de simpatie făcute episcopului Prohaszka atacat de unele ziare din Ungaria, după ce s'au învinuit în mod violent gazetarii evrei cari „poartă caftanul lui Bela Kun“, — oratorul Kruger a spus: „Mătura și băta, iată ceea ce trebuie să aplicăm noi presei evreiești. Vor fi deajuns 6 gazete ungurești în toată țara, iar celelalte să piară. Cei ce corup sufletul maghiar trebuie să alungă din țară, după cum Isus a alungat pe vameși din templu“.

Răndurile acestea le însoțește următorul comentariu din partea redacției „Viitorului“.

„Iar în timp ce în Ungaria se petrec toate acestea, — evreii maghiarizați din presa ardeleană acuză România de intoleranță față de minorități“. Din alt ziar „Satu-Mare“ reproducem următoarele:

„Dintre ziaristii minoritari se ramifică o clasă a așa ziselor „gazetarii săngeroși“ cari prin crearea unei neîmpăcate între actualii stăpânitori și minorități, prin minciuni, exagerări etc., au câștigat simpatia celor din Budapesta și în special bani lor. Printre aceștia se numără și un domn redactor-șef al ziarului „Nagykaroly és Vidéke“ și colaborator la „Brassói Lapok“, „Uj Kelet“, „Keleti Újság“ etc. Numitul injură fără nerușinare tot ce e românesc“.

Faptul este cu atât mai trist, cu cât această acțiune nepatriotică este — fie direct ori indirect — sprijinită chiar de către unii români. Vizăm aici o înaltă persoană politică: pe d-l ministru al comunicațiilor. Căci, d-lui Arthur Văitoianu îi revine meritul de a fi ales printre acești evrei maghiarizați pe cei vrednici de a călători grațuit și încă pe clasa primă a trenurilor c. f. r. Din lista celor cu car nete de liber parcus, dibăcia și deșteptăciunea d-lui ministru al comunicațiilor au făcut să dispară numele gazetarilor români, cari pentru sentimentele lor românești au fost oaspeții temnițelor ungurești, pe timpul stăpânirii maghiare. În locul acestor martiri al cugetului și scrisului românesc se plimbă azi și se lăfăesc grațuit și sfidător pe fotoliile trenurilor românești acei evrei maghiarizați, cari pe timpul ungurilor avea rolul de provocatori și denunțatori ai gazetarilor români.

Are dreptate deci „Viitorul“: n-au drept evreii maghiarizați din presa ardeleană să acuze România de intoleranță față de minorități...

Martor e însuși ministrul comunicațiilor domnul Arthur Văitoianu.

Incă un hoț.

Ce suflet negru poate să aibă un astfel de om ca administratorul Spitalului de copii din loc? care fură hrana, hainele și lemnele necesare micilor copii bolnavi nenorociți cari zăceau în spital.

Oare va căpăta o pedeapsă care să mulțumească sufletele micuțe nevinovate cari au plecat la cer, majoritatea din cauza relei întrețineri ce o aveau sub administrația acestui hoț Alexandrescu.

În pușcărie cu toți hoții,

Ei nimicesc cinstea și scurtează viața neamului nostru.

— Rugăm pe toți domnii acționari, cari au semnat și vor semna acții la „Banca Românilor“ să nu întârșie cu vătarea sumelor necesare.

PROSPECT

Subsemnații fondatori înțelegând, că interesele materiale ale țăranilor, comercianților, industriașilor și intelectualiilor români nu pot fi servite în felul cuvenit de către instituțiile financiare streine sau de ceinteresarestreină, — am hotărât înființarea unei societăți anonime, cu numirea de „Banca Românilor, Societate Anonimă Comercială și Industrială“ cu sediul principal în Arad. Menirea acestei bănci va fi, deci, promovarea situației materiale a elementelor de mai sus, atât de importante în noulă ținuturi reunite cu Patria-Mamă, — prin acordarea de împrumuturi, prin afaceri de import-export, prin finanțarea afacerilor comerciale, prin exercitarea de industrii pe cont propriu sau în participare, prin procurarea și revinderea materialelor brute, a instrumentelor și altor obiecte necesare cultivării pământului încurajării diferitelor meserii și industrii și prin efectuarea oricăror operațiuni de bancă și schimb.

Acționarii, membrii consiliului de administrație, cenzorii și funcționarii societății anonime vor putea fi numai cetățeni români de origine română.

Capitalul social al societății se compune din Lei 1.000.000, adică Lei Un milion, împărțit în 2.000 acțiuni nominative în valoare nominală de câte 500 Lei fiecare.

Termenul de subscripțiune al acțiunilor se încheie la 14 Decembrie 1924.

Acțiunile se pot semna la Banca „Victoria“ S. A. în Arad, Bul. Regele Ferdinand, urmând a se vărsa: 1. Până la 14 Decembrie Lei 200 adică două sute, plus Lei 25 adică Lei douăzeci și cinci spese de emisiune și

fondare, 2. până la 1 Aprilie 1925 Lei 150, adică Lei Unasutăcincizeci. 3. până la data de 1 Iulie 1925 restul de 100, adică Lei Unasutăcincizeci.

Fondatorii își rezervă dreptul de a numi membrii Consiliului de Administrație pe primii 3 ani dela fondare.

Adunarea generală de constituire va avea loc la 14 Decembrie 1924 oarele 10 a. m. în Arad în biroul avocatului Dr. Romul Cotioiu din B. Regina Maria No. 9, la care se invită prin prezenta Onorații acționari.

Ordinea de zi a adunării generale de constituire este următoarea:

1. Deschiderea adunării generale, alegerea președintelui adunării generale și a lor doi verificatori ai procesului verbal.

2. Constatarea asigurării capitalului social, potrivit punctului 2. art. 154. C. Com. Trans.

3. Luarea hotărârii relativ la înființarea societății anonime.

4. Votarea statutelor.

5. Comunicarea numelor membrilor în Consiliul de Administrație numiți de fondatorii pe primii 3 ani și alegerea cenzorilor.

6. Descărcarea fondatorilor.

Potrivit art. 155. din C. Com. Trans. adunarea generală de constituire va avea capacitatea de a lucra numai atunci, dacă vor fi prezenți, — în persoană sau prin mandatar, — cel puțin 7 acționari, cari reprezintă o pătrime din totalul acțiunilor.

Fiecare acționar participant va avea un vot de fie-care acțiune, dar nimeni nu va putea exercita mai mult de 10 voturi.

Arad, la 16 Noembrie 1924.

Dr. D. Benea, m. p.
medic, Arad

Brăd Gheorghe m. p.
plugar, Miniș

Dr. R. Cotioiu m. p.
avocat, Arad

Frățila Gheorghe m. p.
plugar, Măderat

Dr. R. Mager m. p.
II. primnotar jud., Arad

At. Motogna, m. p.
funcționar, Cluj

Panaitecu T. Vișor m. p.
comerciant, București

N. Popa, m. p.
dir. de bancă, Lipova

Frățiu Pagna, m. p.
comerciant, Arad

Moise Riscuța, m. p.
comerciant, Arad

S. Șeviciu, m. p.
comerciant, Arad

Cr. Stefanescu, m. p.
funcționar, Sibiu

Andrei Streza, m. p.
inginer, Pecica

Gh. Tismăniariu, m. p.
funcționar, Timișoara

Maior E. Ursianu, m. p.
Cernăuți

Colonel A. Vlad, m. p.
Arad

FOLDOASELE COOPERATIEI.

Unde-i unul nu-i putere la
nevoi și la durere

Unde-s doi puterea crește....

Ori cooperația înseamnă unire și unirea înseamnă scăparea sătenilor dela nevoi și greutăți. Dumnezeu a făcut ca România să fie una din țările cele mai bogate din lume. Mai toate aceste bogății stau îngrădite la țară. Ce folos dacă sătenii nu le văd și nu știu a le folosi. Într'adevăr nimica nu-i lipsește țării noastre blagoslovite de cel de sus.

Avem în țara noastră pământ rodnic, lemn berechet, avem pe câmpii și în munți plante de preț și animale sălbatice cu blănuri frumoase și scumpe și vânat pretutindeni cu pene, și carne căutate. Avem fructe gustoase și în bălți peste mult și gustos, cum nu e ainea. Sub pământ zac bogății nestimate ca: aurul, petrolul, sarea și alte nenumărate minereuri.

Totuși sătenii noștri, din lipsă de sfaturi și învățătură, dar mai ales din lipsă de unire, trăesc îndeobște în lipsă și orbăcesc prin întunec.

Oamenii streini pripășiți în țara noastră, care umplu orașele, nu trăiesc decât din neștiință și nepăsarea țărâniei. Numai așa a ajuns săteanul să plătească orașului atâtea lucruri mărunte pe care și le-ar putea putea lesnicios face acasă.

Țărâniea noastră harnică trebuie să înțeleagă că au început vremuri noi, vremuri în care cei cari au banul în mână, au și stăpânirea în mână lor.

Țăranii noștri cu numărul lor cel mare, pot fi stăpâni în țara lor, nu numai cu brațele lor, dar și cu banul lor. Pentru aceasta, în afară de lucrul pământului, trebuie să se hotărască

că uniți în cooperative de producție să-și întrebuințeze lucrul liber, pe care li-l îngăduie muncile câmpului, și să se dedea la meșteșuguri și comerț.

Toate meșteșugurile și mai toate negaturile sunt bănoase, când sunt făcute cu știință și socoteală. Această știință vom a o da noi sătenilor O vor învăța ușor și le va folosi mult pentru a îmbunătăți gospodăria și traiul lor și-al familiilor lor.

La cooperativele de până acuma care se ocupau în deosebi cu cooperizarea avuțiilor sătești cooperativele noi ce vom a înființa în toate nghelele țării, vor veni să coopereze brațele sătenilor în vederea producției și exploatării în comun.

Lărgind cadrul strămt al cooperației românești de astăzi, prin tăierea de făgașuri noi cooperative, dăm posibilitatea sătenilor să exploateze mai cu folos bogățiile hărăzite de natură cu atâta dărnicie sătenilor.

Cooperativele acestea, cum se va vedea mai jos, sunt așa de simple și așa de lesne de făcut încât numai sătenii cari nu vor voi, nu le vor avea.

Prin ele producția, transportul și comerțul rural, vor ajunge la o propășire nebănuită.

Meșteșugurile reînviolate vor da sătenilor, noul izvoare de înavutire.

Când vor afla sătenii, câte bogății zăceau în juru-le și ce ușor le-ar fi adus ușurarea nevoilor și bună stare în gospodărie, se vor întreba cu toții cum de nu au fost îndemnați mai din vreme să facă, ceea ce îi îndemnăm noi acuma.

Noua cooperație va aduce înafară de aceasta și un mare bine țării, căci o vor scăpa de o bună parte din lipsitorile streine, care au năpădit ca lăcustele în România.

Insistăm pe lângă săteni să înființeze în fiecare sat în care nu este încă cooperative de tot soiul și atât aceste cât și cele înființate să adereze la: „Uniunea cooperative rurale de producție VIFOR“ (București, Piața Amzei 18), zise astfel după numele întemeietorului și sprijinitorului lor: Vifor.

Uniunea aceasta va fi în legătură cu Centrala cooperative rurale sătești, a cărei întăritate o recunoaște și după al cărei statut se vor organiza.

În chipul acesta cooperativele rurale „Vifor“, în afară de foloasele ce le au dela „Untune“, se vor bucura și de cele hărăzite de Stat și Centrala cooperative rurale, asociațiilor cooperative obișnuite.

Noul sistem cooperativ va deschide largi orizonturi oamenilor harnici dela sate și cooperației în general.

Organismul nou cooperativ, va ajuta cooperativele cari țin de Uniunea cooperative rurale „Vifor“ cu unelte, cu bani și cu învățătură.

Sătenii cari țin de cooperativele „Vifor“ vor fi îndrumați la săvârșirea de lucrări ușoare, așa de ușoare că vor putea fi făcute și de copii și femeile lor, dar toate bănoase, deci cu mult folos pentru ei.

Cu vremea, îndeletnicirile făcute de săteni prin cooperativele vifor, le vor aduce câștiguri tot așa de mari ca cele obținute din lucrul pământului.

Săteanul va deprinde astfel, pe lângă agricultură, știința meșteșugurilor și comerțului lor.

Sătenii legați prin cooperativele Vifor vor asigura astfel și viitorul copiilor lor, căci pământul fărâmițându-se mereu, nu le va mai ajunge pentru susținerea casei.

Meșteșugurile săvârșite în cooperativele Vifor, le va umple astfel golurile lăuate, în viitor, prin fărâmițarea pământului de muncă.

Și vedem într'un viitor, nu îndepărtat, cooperații „Uniunii“ scoțându-și din belșug viața cu învățămintele și meșteșugurile învățate dela ea. La un an dela fondarea fiecărei cooperative, „Uniunea“ va forma cu același cooperatori câte o casă de împrumut după chipul caselor din Apus numite „Reifeisen“ și câte o casă de asigurare a recoltei și avuției sătenilor.

Frăți săteni, din toate unghiurile țării, înțelegeți chemarea noastră mântuitoare și desrobiți-vă de nevoi, prin formarea de cooperative de producție „Vifor“.

Cu Dzeu înainte la isbândă!

(În n-rii viitori vom arăta cum și ce fel de cooperative să înființăm în fiecare regiune).

Bucurie jidănească.

Se știe în ce hal de jidovire a ajuns Franța. Se poate spune, că afară de țărani și de muncitori, o bună parte din locuitorii Franței, o formează jidanii, și că majoritatea francezilor sunt jidoviți până în măduva oaselor.

Împotriva acestei stări de lucruri, înțelegând primejdia, s'au ridicat — printre alții — Urbain Gohier prin revista sa „La Vieille France“ și Eduard Drumont prin ziarul „Libre parole“. Astăzi Gohier singur mai duce lupta. Drumont a murit și „Curierul izraelit“ din 2 Noembrie anunță cu multă bucurie dispariția ziarului întemeiat de dânsul.

„Intrigile și minciunile sale“ (ale lui Drumont) — ne spune Curierul izraelit — „n'au putut da antisemitismului nici o vigoare în Franța întrucât oamenii politici îl ignorau complectamente“.

E limpede, nu? Un om care-și apără țara de primejdie, e intrigant și mincinos.

Drumont a fost ignorat de oamenii politici ai Franței, ne afirmă „Curierul“, o credem. Pentru că acei oameni politici, nu aveau altă grijă decât să servească interesele lor proprii și pe acele ale jidanilor.

Intocmai ca la noi.

gri.

SE ZICE: ȘTIRI DE TOT FELUL.

Că Directorul regional al Căminului din Arad s'ar fi hotărât irevocabil să se debaraseze de jidanii ce s'au cuibărit în jurul lui; astfel Feledi, Roth, Veti, Kelle, vor fi trimiși în pensie, iar pe Horovitz l'ar fi reclamat guvernul din Palestina ca indispensabil pentru întreținerea căilor ferate mozaice. Se mai zice că acum în timpul mai recent l'ar fi venit la cunoștință dlui Director că din 15 șefi de secție la întreținere 75% sunt ovrei iar 25% unguri și nici un singur român, și că s'ar fi hotărât să-i mai împistreze cu Români, aceasta în urma intervenției Marelui stat major ca fiind de-alungul frontierei vestice. Doamne ajută!

Că pe un domn prim-pretor îl doare că o jidovoaică care a fost prinsă fabricând beuturi alcoolice fără autorizație, a fost amendată și a învățat-o de a nu-și plăti amenda, ba a oprit și ținerea licitației beuturilor fabricate de ea! În baza cărui regulament ați făcut acest lucru de primpretor? Nu vă este teamă de consecințe?

Că dl preot Miron Manescu din comuna Valiug (Banat) nu-și îndeplinește datoria așa cum ar trebui. Poporul este insultat, batjocorit, dat în judecată, dat pe mâna jandarmilor, batut și vândut în modul cel mai barbar... și din cauza aceasta trec credincioșii gr. or. la biserica gr. cat. Atragem respectuos atențiunea On. autorității bisericesti asupra acestui dureros fapt.

Că în comuna Comlăuș, agronomul regional din Șiria în loc de a da pământ la toți îndreptățiți după lege și numai după ce au fost împărțiți toți cu pământ atunci să lase rezervă de pământ, dănsul a lăsat rezervă înainte de a le da pământ la toți îndreptățiți. Era firesc ca din această rezervă să dea în arândă acelor îndreptățiți cari n'au fost încă împărțiți cu pământ. Dl agronom și delegații comunei n'au procedat așa după cum era legal, ci au dat din această rezervă la aceia cari nu erau îndreptățiți la pământ, așa au dat la un tată și, și la trei copii de-ai lui, iar cei îndreptățiți au rămas fără pământ în chestia aceasta a fost o delegație la dl consilier agricol al județului, pentru a-l aduce la cunoștință cele săvârșite de dl agronom regional. Rezultatul acestei plângeri, se zice, că a fost egal cu nimica. Dl consilier agricol al județului va fi informat cu siguranță că după acest pământ rezervă se ia de jugăr 110 lei, 50 kilograme grâu afară de 100 kilograme grâu ce-i revine statului. Dl consilier ne va putea da informațiuni pentru ce se iau două prețuri după același jugăr de pământ.

— Rugăm On. societăți culturale din America să ne trimită cât mai curând costul abonamentului fiindcă lupțăm cu greutate însușirile și nu avem nici un sprijin din partea nimănui.

— Facem atenți pe On. noștrii cetitori că datorința fiecărui Român bun și cinstit este să subscrie acți la „Banca Românilor” care are menirea să de a scăpa economic neamul nostru din gura morții, unde a ajuns pe urma unor bănci de afaceri murdare cari au sprijinit totdeauna străinii și în special jidanii punându-le lor la dispoziție capitalul românesc ca să ne speculeze cu el.

De câte ori nu au fost respinși bieții Români când cereau câteva mii ori zeci de mii de Lei, spunându-li-se că nu sunt bani, deși tot în acea zi li se dădeau jidanilor sute de mii?

„Banca Românilor” va fi sigur sprijinul material al vostru. Vă rugăm dați-i acum la înființare voi sprijinul vostru subscriind fiecare 1—2 ori 100 acți după putință!

— Incepând cu 1 Ian. 1925 durere, nu mai putem expedia ziarul decât numai acelor cari și-au achitat abonamentul, pe cari totodată îi rugăm să avanseze și pentru anul viitor, cel puțin jumătate din costul ziarului și o sumuliță pentru fondul de rezistență. Mai multe exemplare (pachete) deasemenea nu se vor trimite numai acelor cari au achitat costul celor primite până acum.

— Ne soses: multe plângeri contra dlui primar Flondor al orașului Cernăuți și a fostului prefect de poliție Mănescu, că cu ajutorul lor s'a jidovit orașul, vânzându-se aproape tot pământul numai jidanilor. Și s'au clădit 8 case pe seama jidanilor veniți din Galiția și Rusia și își vând cu plăcere și casele proprii mai bucuros jidanilor.

Dl dir. general Văcariu care a fost trimis dela București să facă anchetă la Primăria Cernăuți a făcut-o pe voia lui Flondor, Wassermann, Kesmann, Scalat și Voitco. Bravo!

— Cu durere sinceră anunțăm On. cetitori, că dl dr. Căclan Nicolae din Pecica a trecut la cele eterne. El a fost și poate fi celor cari l'au cunoscut, un model de Român și medic bun și conștient. — Fie-i memoria binecuvântată! Amănunte despre înmormântare în n-rul viitor.

— Comunicat. În numărul 37 și 38 al ziarului „Voința Poporului” din Arad prin articolele „Bandit plătit din bani publici”, „Banditul operează în larg” s-au adus grave învinuiri funcționarului Egon Pahl privitor neregulele săvârșite în gospodăria orașului arătând că orașului i-sau cauzat importante daune materiale.

În urma acestui denunț s-a făcut de autoritățile competente cercetare care deși neterminată încă a rezultat deja până acum vinovația funcționarului Egon Pahl.

Față de rezultatul acestei anchete s-au luat măsuri ca Egon Pahl să fie imediat suspendat din serviciu și tradus înaintea comisiei disciplinare pentru a-l judeca, urmând apoi să fie sesizat și parchetul pentru a deschide acțiune publică contra acestui funcționar necinstit.

Spre liniștea publicului mai comunicăm că fraudele comise nici pe departe nu sunt de proporțiile arătate în ziar.

Prefectul județului și orașului Arad Inspector general administrativ: Georgescu.

— Aviz! De Agent Consular Reg. Italian din Timișoara, aduce la Cunoștința Publică că a început a da vize pentru călătorii în Italia atât pentru cetățenii români din oricare județ al României Mari cât și pentru străini. Sătuim deci pe toți, cei interesați să se adreseze pentru vizarea pașapoartelor în Italia Dlui Cav. Cosare Codeca Agent Consular al M. S. Regelui Italiei.

Administrație ca'n povești. Visul secular ni s'a împlinit încă înainte de cinci ani, dar cei dela conducere nu au căutat nici până azi, să înlăture din oficiile publice, din serviciile Statului, pe netrebnicii, cari numai în interesul românismului nu au lucrat, cu toate că statul român i-a respectat și i-a salarizat ca și pe ceilalți funcționari.

Unul dintre cei rătașiți este și notarul comunei Gutenbrunn, bătrânul Geisz, care ca'n țara lui Păpuș Pișta, toate registrele le-a purtat în limba germană. Sărac de el! Zilele trecute însă totuși Dumnezeu a dat că în aceea comună să fie transferat notarul Petroviciu, un bun român, care va ști să nimicească cuiburile sectelor ce caută cu ori-ce preț să rădă de ceie veacuri întregi au suferit așteptând realizarea visului strămoșesc.

D. General Al Văitoianu a fost pus în libertate. Mandatele de arestare emise de dl judecător, de instrucție al cab. 3 împotriva lui N. Filipovici, Haralamb Georgescu și general Al. Văitoianu au fost reconfirmate acum câteva zile de către S. II. a tribunalului. Împotriva hotărârii de confirmare acești trei corifei ai afacerii pașapoartelor au făcut apel la Camera de punere sub acuzare.

Apelul s'a judecat zilele trecute. Instanța aceasta, compusă din trei consilieri ai Curții de Apel din București aleși prin tragere la sorți a judecat conform legii ei de organizare fără pledoarii de avocat, ci numai cu memoriile scrise ale acestora, dar cu concluziile d-lui procuror general Mosgos. Hotărârea luată în unanimitate, după lungă deliberare, e următoarea: d-lui general Al. Văitoianu, i s'a admis apelul, camera dispunând punerea sa în libertate. Apelurile lui Haralamb Georgescu și N. Filipovici au fost respinse, astfel că aceștia au fost menținuți mai departe în stare de arest.

Nouă timbre postale. Direcția poștelor a pus sub tipar nouă cărți poștale de 7 lei și 50 bani și de 10 lei, iar cărți poștale de 4 lei și 50 bani.

Nouă timbre de 650 și cărțile poștale de 450 vor servi pentru corespondența cu: Austria, Cehoslovacia, Italia, Polonia și Ungaria, iar timbrele poștale de 10 lei pentru celelalte state.

Nouă emisiuni vor fi puse în vânzare zilele acestea.

Iubileu. În Iași în ziua a 23-a a lunii Noiembrie anul 1924, Seminarul Pedagogic de pe lângă Universitatea din Iași, și-a sărbătorit jubileul de 25 ani de activitate rodnică în domeniul cultural Românesc.

Intemeietorul și directorul acestei Instituții este Dl profesor universitar de pedagogie Ioan Găvănescu care a înțeles menirea unei asemenea școli de pregătire a profesorilor secundari. Doniei-Sale și tuturor domnilor profesori.

G. 10366—1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de Ocol Arad în sensul §-ului 102 de lege LX. din anul 1881, prin aceasta publică, că în urma deciziei din anul 1924 de sub No. 5496-5497 și 5498—924 al Tribunalului Arad, efectuându-se în ziua de 24 și 25 Sept. 1924 pentru suma de 80.000 lei și accesoriile execuțiunea de escontare în favorul lui Gheorghe Koczove reprezentat prin avocatul dr. Iustin Marșieu, mișcătoarele cuprinse și supracuprinse cu această ocaziune și prețuite în 1,166.900 lei și anume: 1 aparat pentru formarea firului Wolfram și alte obiecte se vor vinde prin licitație publică, deci în urma deciziei de mai sus, pentru încasarea pretențiunii de 80.000 lei capital, după aceasta din 30 Iunie 1924 interese de 5% și spesele de 7479.73 lei stabilite până astăzi, se deschide termen de licitație pe ziua de 15 Decembrie 1924 la orele 2 d. m. în Arad strada Ureche nr. 21—27 și la aceea se invită cumpărătorii cu acea observare că mișcătoarele de sus în sensul art. de lege LX. din anul 1881 §-ul 107,108 se vor vinde și sub prețul estimat.

Intrucât mișcătoarele licitande sau cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat drept de escontare asupra licitației în sensul §-ului 129 al legii LX. din 1881 se va efectui și în favorul lor:

1. Gavril Kövér	100.000	lei	capital și accesorii
2. Varhol Ladislau	20.000	lei	"
3. Hajos Arcadie	300	dolari	"
4. Opletan Ludovic	115.000	lei	"
5. Földes Andrei	48.344	lei	"
6. Földes Andrei	48.344	lei	"
7. Pejacevich Matia	49.300	lei	"
8. Deutsch Eugen	15.000	lei	"
9. Haas Martin	132.000	lei	"
10. Frații Földes	924	lei	"
11. Pesti Alexandru	57.000	lei	"
12. Dr. Varo Zoltan	1.500	lei	"
13. Opletan Ludovic	20.000	lei	"
14. Opletan Ludovic	20.000	lei	"
15. Dinescu Ioan	115.000	lei	"

Arad, la 21 Nov. 1924.

G. Ciupuliga exec. jud.

sori ai acestei școli, le urăm mulți ani, pentru a putea forța și de acum înainte, vreme îndelungată tocmai cea ce lipsește României Mari. Suflete mari caractere statornice.

„Cuvântul Iașului”, apărut a doua zi după moartea lui Manciu a fost vândut pe străzile Iașului de către studenți. Printre aceștia se află și dl student la medicină Silaghiu, care din ordinul d-lui Parhon ori Tarhon, căci nu i se cunoaște încă adevăratul nume a fost eliminat din „Căminul Medicinistilor”. Pentru a-l reprimi în cămin, i s'au pus următoarele condiții: 1) Să declare că cele ce a făcut n'au fost decât copilării și că nu va mai reîncepe să vândă „Cuvântul Iașului”. 2) Să ceară scuze D-lui Parhon. 3) Să se desolidarizeze de actele de violență ca și cum, cine știe ce mare păcat a făcut studentul Silaghiu vânzând un organ studențesc. Să ceri scuze unui om pe care nu l-ai insultat; să te desolidarizezi de acte de violență, când vezi că aceste violențe sunt cu tot dinadinsul aprobate; sunt concepții prea înalte pentru a putea fi înțelese. Întru'un cuvânt: Concepții Tarheniene.

— În fiecare Mercuri între orele 8—9 A. S. C. ține întrunirile sale în localul din Bulevardul Elisabeta.

POȘTA REDACȚIEI.

Lt. I. P. Situația se agravează pe zi ce merge, dar nădăjdum timpuri mai bune și Vă rugăm cu insistență să fiți mai îngăduitori. Noi facem tot ce putem.

C. A., Deva: Suma trimisă am primit-o. Multe mulțumite.

V. Gh. Loco: În fine după multe „peripeții” falnicul econom-firezar Egon Pahl, a fost suspendat eri din post de către Domnul Prefect. Din lipsă de spațiu — atât.

Dlul I. Gh. în R.: „Cântecul Plugarului” care a fost șters a fost confiscat. Cu greu cred că țil vom putea trimite. Articolul „Stăpânul șgărcit...” nu s'a publicat. — Sincere salutări.